

[Steffensen]

de enkelte kommuner og de enkelte skole-nævn større beføjelse til at indrette sig, som de nu finder det rimeligst.

Vi synes, at lovforslaget er udmærket. Vi vil gerne støtte det.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne takke for en overvejende positiv modtagelse af forslaget. Jeg vil gerne takke regeringspartierne ordførere for den grundige og saglige argumentation, de har fremført, og gerne takke hr. Ole Vig Jensen for, at han i dag har stillet i udsigt, at vi kan få legaliseret disse skolepasningsordninger, som i mange kommuner allerede findes på den ene eller den anden måde.

Jeg vil gerne tilføje et argument. Jeg tror, at hr. Kirkegaard var inde på det.

På de private skoler har man disse skolepasningsordninger i vidt omfang. Jeg vil tro, at man har det på langt de fleste skoler. Samtidig hører vi jo, hvordan man fra folkeskolens side klager over, at man står for svagt i konkurrencen med de private skoler. Her er et af de punkter, hvor den offentlige skole er allermest svækket i konkurrencen. Jeg tør vædde på, at mange forældre har ladet det være afgørende for deres skolevalg, at den private skole har en skolepasningsordning. Det løser et så oplagt problem i mange familier, at jeg er sikker på, at det svækker folkeskolen i forhold til den private skole.

Derfor mener jeg, at både Lærereforeningen og socialdemokratiet og andre, som har deres måske forståelige betænkeligheder ved dette, må overveje det meget grundigt, før de går frontalt imod det. Der er en udvikling på dette punkt, som ikke lader sig standse. Den er trængt helt igennem i den private skolesektor. Hvor længe skal det stive offentlige system vente på, at udviklingen helt kører forbi det? Jeg siger ikke, at man altid skal bøje sig for udviklingen, men man bliver nødt til det i et frit samfund, hvor forældrene har dette velbegrundede krav, og hvor de derfor vil have deres behov opfyldt på den ene eller den anden måde, og hvis den offentlige skole ikke vil gøre det, så vil de få det tilgodeset på anden måde.

Fru Elisabeth Bruun Olesen spurgte, om der ikke her skulle være selvstændige forældreråd. Vi har skolenævn, som i høj grad egner sig til denne opgave. De er nævnt i

bemærkningerne til forslaget. Jeg synes, vi helt oplagt må sige vedrørende denne skolepasningsordning, at forældrenes og børnenes interesser over for kommunen er repræsenteret igennem skolenævnet. Jeg tror ikke, vi skal have flere organer. At der så på dette felt som på andre felter kan tænkes noget, der ligner klasseforældremøder, synes jeg ærlig talt ikke vi skal blande os i fra centralt hold.

Det er blevet sagt, at dette forslag udelukkende er et spareforslag. Det vil jeg gerne dementere. Jeg indrømmer, at det i bemærkningerne er antydnet, at der muligvis kan være besparelser i det. Det håber jeg også at der er, for jeg har nu den indstilling, at kan man gøre det godt for lidt færre penge, så er det det bedste.

Jeg vil ikke skjule over for folketetinget, at Kommunernes Landsforening mig bekendt i nogen grad bestrider de tal, der er anført i bemærkningerne, og siger, at de ikke er sikre på, at der er nogen besparelser i det. Derfor vil jeg gerne slå fast her ved denne lejlighed: Formålet er ikke at spare. Formålet er at skabe fleksibilitet, at skabe mulighed for kommunerne for at tilfredsstille børnenes og forældrenes behov for en større sammenhæng mellem skole og fritidsliv.

I den forbindelse vil jeg gerne sige til hr. Povl Brøndsted, at samarbejdet med den frivillige indsats er uhyre vigtigt. Dette må ikke blive en konkurrent til noget, der er der i forvejen. Vi har set på så mange felter, at vi med en offentlig foranstaltning ødelægger noget, der er der i forvejen. Jeg vil gerne understrege, at en fritidsordning i allerhøjeste grad kan blive noget, der støtter det frivillige arbejde.

Jeg hører selv til dem, der som barn har gået på en skole, der lå ret langt fra hjemmet, og fraværet af en fritidsordning var årsagen til, at det var plat umuligt at deltage i noget som helst. Havde der været en fritidsordning, så havde det været muligt at deltage i det ene og det andet og det tredje. Situationen kan altså også være, at en fritidsordning øger muligheden for at få udfyldt de timer, der går mellem, at skolen slutter og badmintonklubben, eller hvad det nu er, åbner, på betryggende måde.

Helle Degn (S):